สร้างเครือข่ายมีผลเป็นพลังผักดันให้ชุมชน คิดเป็น ทำได้ แก้ไขปัญหาของชุมชนเองตามสถานการณ์เป็นการเพิ่มศักยภาพของชุมชนในการเสริมสร้างให้ชุมชนเข้มแข็งแบบมีส่วนร่วม

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เบญจมาศ สวนศิลป์พงศ์** (2552) ที่ได้การศึกษาวิจัย "โครงสร้างอำนาจในชุมชน : ศึกษากรณีการมีส่วนร่วมกิจกรรมชุมชนแออัดทางรถไฟเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร" พบว่า 1) ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใน 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจลงมือปฏิบัติการ 2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการมี 3 เรื่องที่สำคัญ คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการบริหาร และการมีส่วนร่วมในการประสานขอความช่วยเหลือหรือขอรับการสนับสนุนจากกลุ่มงานข้างเคียง 3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์ในทางวัตถุหรือผลประโยชน์ในทางจิตใจที่เกิดขึ้นในลักษณะส่วนบุคคล และ 4) การมีส่วนร่วมในการกระบวนการติดตามประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชนะบูรณ์ อินทรพันธุ์** (2551) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง "การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการลุ่มน้ำ : กรณีศึกษาลุ่มน้ำห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ" แล้ว พบว่า การส่งเสริมและรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบของตนเองร่วมกันอนุรักษ์ทรัพยากรดิน แหล่งน้ำ และป่าไม้ โดยมีผู้นำชุมชนของแต่ละชุมชนเป็นแกนนำที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการลุ่มน้ำ อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานมากที่สุดร้อยละ 65.33 รองลงมาคือการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ร้อยละ 62.45 การวางแผนร้อยละ 30.10 การติดตามประเมินผลร้อยละ 23.65 และการศึกษาความยั่งยืนร้อยละ 23.55

8. ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาบึงน้ำขนาดใหญ่แบบมีส่วนร่วมในสังคมไทย ผู้วิจัยขอเสนอแนะไว้เพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รูปแบบการพัฒนาบึงน้ำขนาดใหญ่แบบมีส่วนร่วมในสังคมไทยสมควรที่จะถูกพัฒนาขึ้นเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการที่จะพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสมบัติของชุมชนท้องถิ่น สังคมหรือประเทศชาติ ทั้งนี้เพื่อแก้ไขหรือลดปัญหาการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนความหวาดระแวง ความลังเล สงสัย หรือมีผลประโยชน์อื่นใดแอบแฝง การที่ผู้คนมีการรวมตัวกันเป็นหมู่คณะ ชุมชนท้องถิ่นและสังคมที่มีทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณีหรือวัฒนธรรมที่ดีงามแบบเดียวกัน จะมีส่วนสำคัญในการร่วมกันสร้างสรรค์ให้การพัฒนามีความบริสุทธิ์สะอาดและสนับสนุนช่วยเหลือเกื้อกูลอรรถประโยชน์จากการพัฒนาให้เกิดขึ้นแก่ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน พร้อมกันนั้นยังสามารถที่จะขับเคลื่อนให้หน่วยงานภาครัฐทบทวนหรือระงับเมื่อพบว่ามีโครงการที่อาจจะส่งผลกระทบต่อชุมชนและท้องถิ่นทั้งที่จะเกิดในปัจจุบันหรือในอนาคต ถือเป็นแนวทางที่เสริมสร้างมูลค่าและคุณค่าแก่ชุมชน ท้องถิ่นหรือสังคมสูงสุด ทั้งนี้ผู้วิจัยขอเสนอยุทธศาสตร์ที่จะเป็น